

[Juul Madsen.]

spekulanterne ind i billedet, og den lille mand kommer til at betale for den forfejlede politik, der er ført på disse områder.

Derfor må man håbe, at skattemyndighederne og andre myndigheder, som får med disse sager at gøre, vil vise forståelse vedrørende projektet i Greve-Kildebrønde, der viser en ny vej i udstykningspolitikken i det storkøbenhavnske område. Men kommunerne må, for at disse ting skal løses, også have støtte på anden måde. Det bliver nødvendigt, at kommunerne i større udstrækning kan aflastes for de tyngende byggemodningsudgifter. Enhver, der har med disse ting at gøre, ved, hvad det betyder. Kan en kommune ikke ad de normale kilder og ad den normale lånevej skaffe tilstrækkelig kapital, ligger der måske her en opgave for et byggemodningsinstitut eller en byggemodningsfond, som kan være med til at løse de store opgaver i omegnskommunerne, hvor byggemodningsudgifterne for alt for mange kommuner har betydet, at de af ængstelse for, hvad de her skal kaste sig ud i, holder sig mere tilbage og er mere forsigtige, end godt er. Der melder sig tilsvarende problemer vedrørende de offentlige arealer. Det drejer sig ofte her om arealer, der først skal udnyttes mange år efter erhvervelsen; derfor må der være mulighed for, at kommunen kan gå ind og købe disse arealer og ligge med dem, indtil de skal bebygges, således at udstykningen og salg af grunde kan foregå samlet under ét.

Endvidere er det nødvendigt at understrege over for det høje ting, at byudviklingsloven snarest bør tages op til revision, for kun såfremt det offentlige åbner adgang til nye byggearealer i et sådant omfang, at der bliver rimelig balance mellem udbud og efterspørgsel, kan grundspekulationen effektivt bekæmpes. I så fald kunne loven om grundstigningsskyld afskaffes. Den har aldrig gjort andet end skade på dette område, og for min skyld kunne man gerne samtidig tydeliggøre, at egentlige spekulationsfortjenester ved salg af jord ikke beskattes mildere end almindelig fortjeneste.

Lad mig konkludere mine betragtninger derhen, at det er helt afgørende, at kommunerne som sådan, det kommunale selv-

styre som sådan, kommer stærkere ind i billedet med henblik på den kommende udstykning i omegnskommunerne. En ekspropriationslovgivning, som har været nævnt, løser ikke disse problemer og er uønsket af langt de fleste kommunalfolk. Men større frihed til at disponere over jordens anvendelse, støtte fra myndighederne, når det gælder etablering af en frivillig ordning med de lokale jordejere, og lettere adgang til byggemodning og erhvervelse af offentlige arealer — alt dette vil styrke kommunerne og hæmme den grundspekulation, der ganske urimeligt fordyrer byggegrundene omkring de store udviklingscentre.

Lad mig slutte med at sige, at eksemplet fra Greve-Kildebrønde har klargjort for mig, at det er muligt på ejendomsrettens grund at sikre jord på rimelige vilkår til de fremtidige borgere i det storkøbenhavnske område.

Johan Poulsen: Som det vil være ærede medlemmer af det høje ting bekendt, har der i visse dele af den danske presse stået en del blæst om afstemningen i folketinget tirsdag den 8. november d. å., da regeringens lovforslag vedrørende afgifterne på vin, øl, spiritus og benzin var til tredje behandling. Det er navnlig 5 af tingets medlemmer, nemlig de to grønlandske og de to færøske repræsentanter og så repræsentanten for det tyske mindretal, det ærede medlem hr. Hans Schmidt, der er blevet kritiseret for deres stilling til afstemningen i det pågældende møde. Da afstemningen ikke har været sammenfaldende for alle de nævnte medlemmer, idet minister Mikael Gam, de ærede medlemmer Johan Nielsen og hr. Hans Schmidt stemte for forslagene, medens det ærede medlem hr. Rosing erklærede: stemmer ikke, og jeg selv var fraværende, forekommer det noget ejendommeligt, at samtlige de nævnte medlemmer har været genstand for en stort set enstemmig kritik. Kritikken har som nævnt været fremsat fra forskellig side, men navnlig dagbladet Berlingske Tidende har beskæftiget sig indgående med begivenhederne, først i en ret dramatisk opsat forsideartikel, der indholdtes i morgenudgaven den følgende dag, den 9. november. Artiklen var underskrevet „tamo“ og var aktualiseret med flere fotografier fra folketinget af såvel